

Gjærup trak et omhyggeligt sammenlagt Eksempplar af „Femte Juni“ op af sin Brystlomme. Tyrstrup tog det tøvende. Han var helst fri for at læse Bladet. Han kendte disse smaa ondartede Meddelelser, underskrevne med et eller andet af Bladets sædvanlige Medarbejder-Mærker, men tydelig inspireret af Redaktøren og bestilt af Enslev selv, der desværre ikke skyede noget Middel, heller ikke Bagvaskelsen, naar det galdt om at komme en Modstander tillivs.

„En i disse Dage i Anledning af Ministerskiftet paany omtalt Præst,“ begyndte den lille Petit-Artikel, der i en lystig Tone berettede om, hvorlunde denne Guds Mand nylig havde været særdeles virksom for at faa en af Præstene i sit Provsti, den nu i Jylland og Fyn meget skattede Vækkelsesprædikant Mads Vestrup, fradømt Kjole og Krave, skønt Provsten ofte selv viste besøgende Kvinder af de yngre Aargange sin faderlige Velvilje paa en Maade, der kunde misforstaas.

Da Tyrstrup gav Bladet tilbage, var hans Ansigt meget alvorligt.

„Det er sandelig ikke for tidligt, at der bliver sat en Stopper for den Slags skammelige Skriverier,“ sagde Jørgen Højbo, der var en gammel Bondemand med et Par luende Øjne.

Lærer Tanning sagde: „Gjærup mener, at vi foreløbig rent privat skal indkalde Repræsentanter for de forskellige Partiafskygninger til et Møde for i det hele at drøfte den politiske Situation og „Femte Juni“s Forhold til den.“

Jørgen Højbo oplyste, at han havde givet Tanken sin Tilslutning, og Gjærup erklærede det for paatrængende nødvendigt, at Mødet blev bragt i Stand hurtigst muligt. „Femte Juni“ var jo endnu i manges Øjne Partiets Hovedorgan, fordi Enslevs Navn stod paa det. Men hvilken Dom skulde Eftertiden fælde over et Parti, der tillod, at selve dets Æresformand skovlede Penge ind fra en Avis, som paa den gemeneste Maade forfulgte Partiets bedste Mænd?

Tyrstrup indvendte herimod, at det var Samuelsen, der var Bladets Redaktør og ansvarlig for dets Indhold, ikke Enslev.

„Men Enslev er „Femte Juni“s Udgiver,“ svarede de andre.